Αντιπολεμική συγκέντρωση | 14/05 στις 19:00, Αλ. Σβώλου με Δ. Γούναρη.- Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ή θα σταματήσουμε τον πόλεμο
Ή θα υποστούμε τις συνέπειες του

Σε παγκόσμιο επίπεδο, τα πολεμικά στρατόπεδα έχουν ήδη παραταχθεί. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις έχουν εκτοπίσει την πολιτική μαζί με το μέχρι τώρα Διεθνές Δίκαιο. Όλοι και όλες βρίσκονται σε αναμονή μιας καινούργιας Γιάλτας και ενός νέου Διεθνούς Δικαίου που θα γεννήσουν οι πόλεμοι.

Οι στρατιωτικοί συνασπισμοί αναλαμβάνουν τη διαχείριση της πολιτικής, την παραγωγή της κυρίαρχης ιδεολογίας και της μιλιταριστικής κουλτούρας, απαραίτητης για τις πολεμικές προετοιμασίες. Η ένταση αυτή της πολεμικής προετοιμασίας, μας εισάγει σε συνθήκες πολεμικού καπιταλισμού όπου τη σύγχυση κυριαρχίας – οικονομίας αναλαμβάνουν να αποσαφηνίσουν τα συνακόλουθα κράτη, με αιχμή του δόρατος τον δοκιμασμένο εθνικισμό της υπεροχής και των ηρωικών παραδόσεων. Βρισκόμαστε, με άλλα λόγια, στο περιβάλλον του μιλιταρισμού, ενός ιδεολογικού μηχανισμού για τη διασφάλιση της κοινωνικής συναίνεσης στις επερχόμενες πολεμικές εξελίξεις.

Ο επανεξοπλισμός της Ευρώπης, η συμμετοχή των “υπερδυνάμεων” σε πολεμικές συρράξεις, η στρατιωτική εισβολή των ΗΠΑ στην Βενεζουέλα, στο Ιράν και στη Μέση Ανατολή, είτε με ευθείες επιθέσεις και απειλές, είτε με αγκυροβολημένο στόλο στη Ν.Α. Μεσόγειο και στη θάλασσα της Ν. Κίνας, η γενοκτονία στη Γάζα

από το Ισραηλινό κράτος και οι σφαγές στο Σουδάν και στη Σομαλία, της Ρωσίας στην Ουκρανία επί μια τετραετία αποκαλύπτουν ότι τα πολεμικά στρατόπεδα έχουν ήδη συγκροτηθεί. Επιπλέον, οι συζητήσεις ανανέωσης των εξοπλισμών επιβεβαιώνουν την προσπάθεια επέκτασης του μιλιταρισμού και στις κοινωνίες.

Ταυτόχρονα, σε παγκόσμιο επίπεδο τα αφεντικά αναδιανέμουν τις αγορές, τους ενεργειακούς κόμβους, την επέκταση της λεηλασίας της φύσης με εξορύξεις παντού, επαναρυθμίζοντας έτσι την εμπορευματική παραγωγή σε μια διαδικασία συγκρότησης συμμαχιών.

Σε αυτές τις περιπτώσεις τα πράγματα παίρνουν τον δρόμο τους, αφού τα κράτη και οι συνασπισμοί προβάλλουν την υπέρτατη μορφή βίας που έχουν συσσωρεύσει από το τέλος του τελευταίου πολέμου. Η προβολή του στρατού και των εξοπλισμών στον δημόσιο χώρο μετατρέπει εύκολα τον εθνικισμό σε μιλιταρισμό ως κυρίαρχη ιδεολογία, στοχεύοντας στον αφιονισμό ολόκληρης της κοινωνίας, προκειμένου να προετοιμάσει την στάση όλων μας απέναντι στα κανόνια.

Από κοντά και το Ελληνικό κράτος -με πρόσφατο πρόσχημα την Κύπρο, την οποία έχει ακρωτηριάσει με τα ίδια του τα χέρια μαζί με τα εθνικιστικά καθάρματα- προκειμένου να διασπείρει τον μιλιταρισμό εντός της κοινωνίας και να αντλήσει νέες κοινωνικές συναινέσεις για την αναπαραγωγή και συνέχιση της εξουσίας του. Ο μιλιταρισμός προαναγγέλλει μια νέα δυνατή σφαλιάρα στο σβέρκο της ελληνικής κοινωνίας όσο παρακολουθούμε αδιάφοροι.

Το Ελληνικό κράτος εντάχθηκε ενεργητικά από την πρώτη στιγμή στον πόλεμο ενάντια στο Ιράν, αλλά και ενάντια στη Ρωσία και η ένταξη στα δυτικά στρατόπεδα αναιρεί κάθε αμυντικό «εθνικό» πρόσχημα. Ο στρατός του κράτους παρατάσσεται σε ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα για τα μιλιταριστικά και οικονομικά συμφέροντα του δυτικού ιμπεριαλιστικού καπιταλιστικού κρατισμού.

Φέτος, πάνω στην γενικότερη πολεμική συνθήκη του πλανήτη, ήρθε να κουμπώσει και ο Υπουργός Άμυνας Ν. Δένδιας με ένα νομοσχέδιο ταμάμ, όσον αφορά τη γενικευμένη στράτευση του ελληνικού πληθυσμού. Αυτό που φανερώνεται από τις αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο Δένδια, είναι η πρόθεση πλήρους ελέγχου της στράτευσης των επόμενων γενιών. Εισάγεται ένα πλαίσιο πλήρους επιτήρησης των υποψήφιων φαντάρων το οποίο συμπληρώνεται από άλλη μια τροποποίηση που επιτρέπει στη στρατολογία να έχει πρόσβαση σε δεδομένα της ΑΑΔΕ, των ΚΕΠ και του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, για τον αυτόματο εντοπισμό ανυπότακτων. Περαιτέρω, οι προϋποθέσεις για την απαλλαγή από την θητεία αυστηροποιούνται, ο πλέον γνωστός τρόπος απαλλαγής από την θητεία, οι αναβολές υγείας (Ι5) από εδώ και στο εξής θα περνάνε αυστηρά από Στρατιωτικές Υγειονομικές Επιτροπές, χωρίς την υποχρεωτική συμμετοχή πολιτικών ιατρών. Τέλος, θεσπίζεται η εθελοντική (προς το παρόν) στράτευση των γυναικών. Με το πρόσχημα της «ισότητας», δημιουργείται η επιλογή εθελοντικής θητείας για τον γυναικείο πληθυσμό, η γενικευμένη στράτευση φαίνεται να επεκτείνεται σε όλη την ελληνική κοινωνία.

Σήμερα είναι ζωτική και επείγουσα ανάγκη να επαναδιατυπώσουμε ένα πραγματικά αντιπολεμικό πρόταγμα, με καθαρή ματιά μέσα στο χαοτικό του κόσμου μας. Στον πόλεμο μεταξύ του ηγεμόνα και του τυράννου, τα στρατόπεδα και τα εγκλήματα δεν τα επιλέγεις, τα πολεμάς.

Μέσα σε αυτό το αντιπολεμικό πνεύμα εντάσσεται και το Global Sumud Flotilla, το οποίο κατάφερε να δημιουργήσει έναν διεθνή στόλο αλληλεγγύης με αντιπολεμικό χαρακτήρα, αμφισβητώντας τον παράνομο αποκλεισμό της Γάζας και βάζοντας ως προτεραιότητα την ίδια τη ζωή. Δεν είναι τυχαίο που ένα τέτοιο εγχείρημα καταστέλλεται βάναυσα ακόμη και 600 ναυτικά μίλια μακριά από τις ακτές της Γάζας, καθώς αποτελεί ανθρώπινο ανάχωμα απέναντι στα εγκλήματα πολέμου και τη γενοκτονία που συνεχίζει να διαπράττει το κράτος του Ισραήλ. Το τελευταίο, φοβούμενο την ενίσχυση ενός αντιπολεμικού κινήματος ικανού να σπάσει το

αυταρχικό καθεστώς που έχει επιβάλλει, δρα ανεξέλεγκτα και βίαια, με τη πολύτιμη βοήθεια στρατιωτικών συμμάχων όπως η Ελλάδα.

Ενάντια στο φόβο και τη τρομοκρατία που επιχειρεί να σπείρει το κράτος του Ισραήλ όμως, ο στολίσκος συνεχίζει να βρίσκεται στο δρόμο προς τη Γάζα, με πλοία από την ελληνική γεωγραφία να προστίθενται σε αυτόν.

Έχουμε προ πολλού απαντήσει το ιστορικό δίλημμα το οποίο επανέρχεται κάθε φορά που το κράτος προετοιμάζει τις μηχανές του πολέμου: Ή η δική μας κοινωνική αντίσταση θα σταματήσει τον πόλεμο ή ο πόλεμος θα επιβάλλει την υποταγή, το δίκαιο του ισχυρού και τον θάνατο.

Αντιπολεμική συγκέντρωση-μικροφωνική Πέμπτη 14/05 στις 19:00, Αλ. Σβώλου με Δ. Γούναρη.

– Οι αμυντικές δαπάνες είναι πολεμικές πιστώσεις.
– Έξω οι εξοπλισμοί και επανεξοπλισμοί από τη ζωή και την κοινωνία.
– Η κοινωνική αντιμιλιταριστική αντίσταση θα σταματήσει τον πόλεμο ή ο πόλεμος θα επιβάλλει την υποταγή, τη θανατοπολιτική και το Δίκαιο του ισχυρού.
– Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Η Τελική Αγόρευση της Zoe

Rogers στην Δίκη των 6 του Filton (Filton 6 Trial)

Πηγή : realmedia.press

Μετάφραση Παναγιώτης Λυκόγιαννης

**Με αφορμή την σημερινή απόφαση του δικαστηρίου στην δίκη των 6 του Filton δημοσιεύουμε την Τελική Αγόρευση της Zoe Rogers στις 29/4*

Καθώς πιθανόν έχετε ήδη παρατηρήσει, αποφάσισα να εκπροσωπήσω τον εαυτό μου σε αυτή τη δίκη. Όχι επειδή η συνήγορός μου δεν έκανε καλή δουλειά – στην πραγματικότητα έχουμε γίνει πολύ καλές φίλες – και συνεχώς λέω στους άλλους ότι έχω την καλύτερη συνήγορο. Είμαι βαθιά ευγνώμων για όλα όσα έχει κάνει για μένα, σε αυτή τη δίκη και στην προηγούμενη. Αλλά αυτή τη φορά ήθελα να μπορώ να σας μιλήσω η ίδια.

Κατά τη διάρκεια αυτής της δίκης ακούσατε κάποια πολύ σημαντικά στοιχεία. Ακούσατε ότι υπάρχουν εργοστάσια σε βρετανικό έδαφος που κατασκευάζουν όπλα για να σταλούν στο Ισραήλ. Ακούσατε ότι τα drones που κατασκευάζονται περιλαμβάνουν τα Thor VTOL Quadcopters, τα οποία χρησιμοποιούνται για τη ρίψη χειροβομβίδων, drones που διαφημίζονται ως «δοκιμασμένα στη μάχη» πάνω σε Παλαιστίνιους. Ακούσατε ότι τα drones χρησιμοποιούν τεχνητή νοημοσύνη για να στοχοποιούν παιδιά, και ότι τα drones επιτήρησης Magni X λειτουργούν σε συνδυασμό με «δολοφονικά drones», και ότι η Έρευνα & Ανάπτυξη που πραγματοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι ζωτικής σημασίας για τον ισραηλινό στρατό. Ακούσατε επίσης ότι η εγκατάσταση στο Filton εγκαινιάστηκε από τον Ισραηλινό Πρέσβη, ότι διαθέτει άδειες εξαγωγής προς το Ισραήλ, και ότι η ίδια η Elbit αποτελεί τη «ραχοκοκαλιά» του ισραηλινού στρατού.

Ακούσατε πώς δοκιμάσαμε κάθε δημοκρατικό μέσο που είχαμε στη

διάθεσή μας, συμπεριλαμβανομένων διαδηλώσεων, εράνων, κατασκηνώσεων διαμαρτυρίας, αιτημάτων, επιστολών προς βουλευτές, αυτοκόλλητων που παρέπεμπαν σε πληροφορίες της Διεθνής αμνηστίας σχετικά με το απαρτχάιντ, αγρυπνιών, πικετοφοριών έξω από εργοστάσια όπλων – και ο κατάλογος συνεχίζεται. Και πώς τίποτα από αυτά δεν λειτούργησε. Ακούσατε πώς η άμεση δράση είναι αποτελεσματική, πώς συνέβαλε στο τέλος του απαρτχάιντ κατά το κίνημα πολιτικών δικαιωμάτων στην Αμερική, και πώς χρησιμοποιείται σήμερα στο Ηνωμένο Βασίλειο για να κλείσουν εργοστάσια όπλων, τέσσερα από τα οποία έχουν κλείσει οριστικά.

Ακούσατε ότι αφού καταστρέψαμε αυτά τα drones, συλληφθήκαμε για τρομοκρατία – κρατηθήκαμε χωρίς επικοινωνία – και περάσαμε 18 μήνες στη φυλακή χωρίς δίκη. Ακούσατε ότι πρόκειται για επανάληψη της δίκης.

Αφού ακούσατε και τους έξι μας να καταθέτουμε, ίσως σας φάνηκε περίεργο ότι όσα συμβαίνουν στην Παλαιστίνη δεν αναφέρθηκαν καθόλου. Ίσως παρατηρήσατε ότι ορισμένες λέξεις έχουν «απαγορευτεί», ότι μέχρι τις αγορεύσεις μας η λέξη γενοκτονία δεν ειπώθηκε ούτε μία φορά. Υπήρξαν διακοπές από την κατηγορούσα αρχή, γρήγορες αλλαγές θέματος από τους συνηγόρους μας – είναι σαν να έχουν απαγορευτεί ολόκληρα θέματα συζήτησης. Η κατηγορούσα αρχή γνωρίζει πολύ καλά ότι έχουμε δίκιο, ότι αυτό το εργοστάσιο προμηθεύει όπλα στο Ισραήλ για χρήση στη Γάζα. Γι' αυτό επιλέγει να το καταπνίξει αντί να το αντικρούσει. Έχει αποφασίσει ότι η νομιμότητα των ενεργειών του Ισραήλ είναι άσχετη με αυτή τη δίκη. Επειδή γνωρίζει ότι δεν θα μπορούσατε, με καθαρή συνείδηση, να μας κρίνετε ενόχους αν σας επιτρεπόταν να ακούσετε όλη την αλήθεια.

Για να μας κρίνετε ενόχους για πρόκληση φθοράς ξένης περιουσίας, πρέπει να είστε βέβαιοι. Ίσως αναγνωρίζετε τον όρο «πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας» – είναι το ίδιο πράγμα. Και θα χρησιμοποιήσω μια αναλογία για να το εξηγήσω. Γιατί, σε αντίθεση με τους άλλους εδώ, δεν έχω νομικό πτυχίο.

Ας φανταστούμε ότι εσείς και κάποιος που αγαπάτε έχετε πάει διακοπές μαζί. Και μια μέρα αποφασίζετε να κάνετε άλμα με αλεξίπτωτο. Θα θέλατε να είστε βέβαιοι ότι αυτό το αλεξίπτωτο θα σας συγκρατήσει. Δεν θα αγοράζατε απλώς ένα φτηνό από το Amazon, ούτε θα δανειζόσασταν ένα από έναν φίλο που σαπίζει σε μια αποθήκη εδώ και καιρό. Θα θέλατε να ξέρετε τα πάντα γι' αυτό το αλεξίπτωτο: την ιστορία του, ποιος το έφτιαξε, πώς έχει χρησιμοποιηθεί, ίσως ακόμη και τα «κίνητρά» του. Γιατί θα θέλατε να ξέρετε ότι, καθώς πέφτετε προς το έδαφος, όταν ενεργοποιήσετε τον μηχανισμό, το αλεξίπτωτο θα ανοίξει και θα σας σώσει – γιατί αν δεν είστε βέβαιοι, τότε αυτό είναι ένα λάθος με μόνιμες συνέπειες. Και αυτή η απόφαση δεν διαφέρει. Είναι εξίσου οριστική, με συνέπειες που αλλάζουν τη ζωή, και το σημαντικότερο, δεν μπορείτε να την πάρετε πίσω.

Η κατηγορούσα αρχή πρέπει να σας κάνει να είστε βέβαιοι, για να μπορέσετε να καταδικάσετε. Αλλά πώς μπορείτε να είστε βέβαιοι όταν ξέρετε ότι δεν έχετε ακούσει όλη την αλήθεια;

Είμαι ένας συνηθισμένος άνθρωπος, με φίλους, οικογένεια, μια θέση στο πανεπιστήμιο, μια γάτα που αγαπώ – γενικά έχω πολλά να χάσω αν πάω φυλακή. Όμως ξέρετε ότι όλοι μας είχαμε σκοπό να συλληφθούμε στις 6 Αυγούστου. Είχαμε σκοπό να πάμε σε δίκη. Και δεν θα μιλήσω για τους άλλους, αλλά ο λόγος που εγώ ήμουν πρόθυμη και αρκετά σίγουρη να το επιτρέψω αυτό, ήταν γιατί ήξερα ότι τώρα, 20 μήνες μετά, θα στεκόμουν μπροστά σε 12 απλούς ανθρώπους σαν εσάς. Όχι πολιτικούς, όχι νομικούς ειδικούς, όχι δικηγόρους και δικαστές με περούκες από τρίχες αλόγου 400 ετών, αλλά μια ομάδα ίσων μου. Είστε το καλύτερο αντίβαρο στην εξουσία και την τυραννία μέσα στο νομικό σύστημα όπως υπάρχει σήμερα. Είναι προνόμιο να κρίνεσαι από εσάς. Και δεν το λέω για να σας κολακέψω, αλλά γιατί, όπως ήδη ακούσατε, το δικαίωμα στη δίκη με ενόρκους απειλείται, με ένα νομοσχέδιο να περνά αυτή τη στιγμή από τη Βουλή των Κοινοτήτων. Οι ένορκοι όπως τους γνωρίζουμε ίσως να μην υπάρχουν για πολύ ακόμη, ακριβώς επειδή δεν μπορούν να επηρεαστούν από τα χρήματα των ισχυρών. (Και επίσης επειδή συχνά αρνούνται να

καταδικάσουν σε τέτοιες υποθέσεις.) Και αυτό σας δίνει μια πολύ ισχυρή θέση.

Κανείς δεν μπορεί να σας πει να καταδικάσετε σε αυτή την υπόθεση, ούτε καν ο δικαστής. Στην πραγματικότητα, ο δικαστής ρητά δεν επιτρέπεται να σας πει να καταδικάσετε! Εσείς, και μόνο εσείς, μπορείτε να αποφασίσετε την ετυμηγορία σας. Και όχι μόνο μπορείτε να μας αθωώσετε, αλλά έχετε το ΔΙΚΑΙΩΜΑ να το κάνετε. Κανείς δεν μπορεί να σας τιμωρήσει για την απόφασή σας. Κανείς δεν μπορεί καν να σας ρωτήσει γιατί.

θέλω όμως να ξέρετε ότι, ό,τι κι αν αποφασίσετε, δεν θα σας κρατήσω κακία. Πώς θα μπορούσα, όταν σας έχουν κρατήσει στο σκοτάδι; Αλλά μπορείτε να είστε βέβαιοι για ένα πράγμα. Είμαι περήφανη, τόσο περήφανη που συμμετείχα σε αυτό. Είμαι περήφανη που ξεπέρασα τον φόβο μου και ανέλαβα δράση, γιατί φυσικά και φοβόμουν – δεν εισβάλλεις σε ένα ισραηλινό εργοστάσιο όπλων για διασκέδαση! Και μπορώ να πω με απόλυτη βεβαιότητα ότι αυτό είναι το καλύτερο πράγμα που έχω κάνει ποτέ, γιατί υπάρχει μεγάλη πιθανότητα ότι, λόγω των πράξεών μας εκείνο το βράδυ, σώθηκαν αθώες ζωές.

Και έτσι δεν θα ντραπώ ποτέ που βρέθηκα σε δίκη, που πέρασα 18 μήνες στη φυλακή, που ίσως αντιμετωπίσω πολλούς ακόμη.

Ξέρετε ότι έχουμε αντιμετωπιστεί ως τρομοκράτες σε όλη αυτή τη διαδικασία. Μια εργαζόμενη σε δομή για θύματα ενδοοικογενειακής βίας, δύο νηπιαγωγοί, ένας απόφοιτος της Οξφόρδης, ένας καλλιτέχνης και εγώ. Ακούγεται δυστοπικό, αλλά είναι αλήθεια, όπως και η απαγόρευση της Palestine Action.

Αλλά αυτή τη φορά εσείς είστε αυτοί που αποφασίζουν. Σε αντίθεση με αυτό που θέλουν η κατηγορούσα αρχή και η κυβέρνηση, δεν είστε μια τυπική «σφραγίδα».

Μην πέσετε στην παγίδα τους.

Κηρύξτε και τους έξι μας αθώους για πρόκληση φθοράς ξένης περιουσίας.

Υ.Γ. 1 Στον σύνδεσμο που υπάρχει στην αρχή του άρθρου μπορείτε να βρείτε τις αγορεύσεις όλων των κατηγορούμενων στην Δίκη των 6 του Filton

*Η Σάρλοτ Χεντ, ο Σάμιουελ Κόρνερ, η Λεόνα Καμίο και η Φατέμα Ζαϊνάμπ Ρατζουάνι κρίθηκαν ΕΝΟΧΟΙ.

Η Ζόι Ρότζερς και ο Τζόρνταν Ντέβλιν κρίθηκαν ΑΘΩΟΙ.

Για την κατηγορία της ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ ΜΕ ΠΡΟΘΕΣΗ, σύμφωνα με το άρθρο 18 του Νόμου περί Αδικημάτων κατά του Προσώπου του 1861, σε βάρος του Σάμιουελ Κόρνερ, κρίθηκε ΑΘΩΟΣ για αυτήν την κατηγορία, αλλά ΕΝΟΧΟΣ για την ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΟΒΑΡΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΒΛΑΒΗΣ.

Τσούκα Πέτσικ-Γάζα

Του Νώντα Σκυφτούλη

Όταν καταλήγεις να βρίσκεσαι σε εκείνο το παλιό ύψωμα- όπως το αποκάλεσε ο Χαρίλαος- το 2520 είτε στο όνομα του κομμουνισμού είτε στο όνομα του θεού και έχεις το τελεσίγραφο του Βαν Φλίτ ή του Τράμπ απέναντί σου οι επιλογές είναι συγκεκριμένες. Δεν υπάρχουν μεσάζοντες δεν υπάρχουν αλληλέγγυοι δεν υπάρχουν ΜΜΕ. Κάθε γνώμη κάθε μεσολάβηση είναι έπεα πτερόεντα και αυτοαναφορικές φούσκες. Δεν υπάρχουν νοήματα δεν υπάρχουν εθνικά θρησκευτικά ή πολιτιστικά νοήματα. Όλα αυτά μεταφέρονται στη μόνη υπαρκτή μεσολάβηση που είναι θάνατος και κανένας άλλος.

Οι Σταυραετοί του Γράμμου πήραν την απόφαση. Φεύγοντας το

κράτος δεν τους συμπεριφέρθηκε καλά. Οπισθοχωρώντας τους πυροβολούσαν με τα αεροπλάνα και ο Λαιμός γέμισε πτώματα και η Πρέσπα αίμα. Ας είναι. Με τη ζωή είπαν και πέταξαν στην Τασκένδη στη Βουδαπέστη και αλλού και δημιούργησαν ζωή χωριά συλλόγους πολιτισμό. Έφυγαν 35 χιλιάδες μαζί με τα παιδιά και έγιναν 100.000. Ήρθαν με, απώλειες τους δικούς μας μακεδόνες, σενιαρισμένοι ωραίοι και ξανάσμιξαν με τους δικούς τους μετά απο 30 χρόνια το κόμμα πάλι στο προσκήνιο με νέες θέσεις και προοπτικές.Καμιά συμφωνία δεν έγινε και κανένας διαπραγματευτής δεν υπήρχε και κανένας ΟΗΕ δεν υπήρχε και έμεινε η διαρκής κρατική εκδίκηση όλα αυτά τα πέτρινα χρόνια.

Στο ίδιο σημείο βρίσκονται και οι μάρτυρες της Χαμάς αλλά και άλλοι ένοπλοι αγωνιστές με καλύτερους φυσικά όρους αφού κράτη διαπραγματεύονται, η παγκόσμια κοινή γνώμη είναι παρόν οι αλληλέγγυοι σε όλο τον κόσμο αγωνίζονται. Είπαμε όμως όταν βρίσκεσαι στην Τσούκα Πέτσικ δεν έχουν καμιά χρησιμότητα.

Η Χαμάς αποφάσισε απο ότι φαίνεται τη ζωή. Για τους μαχητές αλλά και για τους αμάχους. Να υπάρχει Παλαιστινιακό κράτος και σε αυτό θα παράξουμε ζωή και μετά απο όλα αυτά να υπάρχει και Ισραηλινό κράτος. Δεν είναι υποχώρηση πολιτική γιατι είπαμε ότι σε αυτη τη θέση δεν υπάρχει πολιτικό μεσολαβεί μόνο ο θάνατος και στη στάση απέναντι σε αυτόν μεταφέρονται όλα. Είναι η υποχώρηση του θανάτου έναντι της ζωής. Είναι βέβαιο ότι τρίτοι γύροι δεν μπορούν να υπάρξουν και δεν υπήρξαν ποτέ, όσο και να απαιτούν αυτοί που θέλουν αίμα για κάρβουνο προκειμένου να γράφουν και να φαντασιώνονται ή να μπερδεύονται με ανέξοδες και αναίμακτες αγωνιστικές πανούκλες. Με αυτή την απόφαση της Χαμάς αποκαθίσταται το πολιτικό με στόχο το Παλαιστινιακό κράτος και η πίεση γίνεται και θα γίνεται πλέον αποκλειστικά στο κράτος του Ισραήλ και στην ιδεολογία του.

Με δυο λόγια θα μπορούσα να τα γράψω όλα αυτά και να πω: ας αφήσουμε αυτούς που διαπραγματεύονται με αίμα να αποφασίσουν για να σταματήσει η ροή του. Οι συνειρμοί δεν είναι συμβολικοί αλλά πραγματικοί και σε επίπεδο αγριότητας και σε επίπεδο θυμάτων , εξόριστων φυλακισμένων εκτελεσμένων και απαγωγών και

βαρέως οπλισμού και σε όλα.

Για τη γενική απεργία της 22/09/2025 στην Ιταλία (Pic-Vid)

Από την Α.

Στις 22 Σεπτεμβρίου η Ιταλία βρέθηκε υπό γενική απεργία προς αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, τη Γάζα και το λαό που μάχεται ενάντια στις δολοφονικές πολιτικές κινήσεις του Ισραήλ αλλά και της ιταλικής κυβέρνησης που το στηρίζει. Το κάλεσμα έγινε κυρίως από τα σωματεία βάσης εργαζομένων σε όλη τη χώρα, αλλά φυσικά υποστηρίχθηκε από πληθώρα αντιφασιστικών και αντισιωνιστικών οργανώσεων. Χιλιάδες άνθρωποι βρέθηκαν στους δρόμους μικρών και μεγάλων πόλεων, παιδιά, μαθητές, φοιτητές, ηλικιωμένοι, κλείνοντας λιμάνια, σταθμούς τρένων και κεντρικούς αυτοκινητοδρόμους με σύνθημα «BLOCCHIAMO TUTTO», δηλαδή μπλοκάρουμε τα πάντα. Και έτσι έγινε, τα πάντα μπλόκαραν – γιατί τα μπλόκαραν οι διαδηλωτές, με τα ίδια τους τα χέρια.

Και κάπως έτσι, για πρώτη φορά έπειτα από πολλά χρόνια (ίσως μετά τα γεγονότα της Γένοβας στις αρχές του 2000) οι δρόμοι της Ιταλίας ξαναπλυμμήρισαν με αστυνομική βία, καταστολή και κυβερνητικό μίσος. Αξίζει σε αυτό το σημείο να ειπωθεί πως πέραν των μεγάλων επεισοδίων πέρσυ στις 5 Οκτώβρη στη Ρώμη – όπου και υπήρξε ξανά μεγάλη κινητοποίηση για την Παλαιστίνη, τα τελευταία χρόνια η χώρα της Ιταλίας δεν έτυχε να κληθεί αντιμέτωπη με τόσο μαζικές κοινοποιήσεις που ήταν ικανές να ξυπνήσουν μνήμες των συνεδρίων της G8 στη Γένοβα. Οι χτεσινές κινητοποιήσεις, λοιπόν, πέραν της τεράστιας σημασίας τους ως

μήνυμα αλληλεγγύης και στήριξης έναντι στην παλαιστινιακή γενοκτονία, αποτέλεσαν και ημέρα επαγρύπνησης της αντίστασης του λαού και των κινημάτων ενάντια στην καταπίεση. Μιλάμε για μια ημέρα διπλής νίκης, αλλά όπως αναφέρθηκε πολλαπλά και από τα κινήματα – «ημέρα ελπίδας», αφού είναι πλέον ξεκάθαρο πως τελικά τίποτα δε σταμάτησε το μακρινό 2001. Για πρώτη φορά βγήκαν στους δρόμους άνθρωποι που ίσως ποτέ ξανά δεν είχαν απεργήσει, παιδιά που πρώτη φορά στη ζωή τους είδαν τον κόσμο να αντιστέκεται. Την ίδια στιγμή, ο τύπος αναφέρει «διαταραχές» χωρίς προηγούμενο, και χαρακτηρίζει όσα άτομα βγήκαν στο δρόμο «εξτρεμιστές» ή «αντάρτες», αντικυβερνητικούς εκπροσώπους και άλλα, δίχως να γίνεται λόγος για την πολιτική και την ηθική του ζητήματος.

Μεγάλα λιμάνια της χώρας όπως η Γένοβα, το Λιβόρνο, η Ραβέννα, η Βενετία, η Ανκόνα κατακλύστηκαν από διαδηλωτές όπου μπλόκαραν την κυκλοφορία πλοίων και οχημάτων για ώρες. Αντίστοιχα, τεράστιοι σιδηροδρομικοί σταθμοί όπως αυτός του Μιλάνο και της Νάπολης δέχτηκαν τεράστια πίεση από τους διαδηλωτές. Η Ρώμη γέμισε με δράσεις μικρών και μεγαλύτερων διαστάσεων καταγράφοντας ιστορικά ρεκόρ συμμετοχής του κόσμου στην πρωτεύουσα μπλοκάροντας κεντρικούς αυτοκινητοδρόμους και εθνικές οδούς, όπως συνέβη και στην Μπολόνια. Φυσικά, όλες οι δράσεις που επέφεραν άμεση ενόχληση και αποτελεσματικά εμπόδιζαν τη συνέχιση της «κανονικότητας», κάνοντας ακόμη πιο ηχηρό το μήνυμα της απεργίας, πνίχθηκαν από δακρυγόνα, αστυνομικές αύρες και άπλετο ανθρωποκυνηγητό με διαδηλωτές να σέρνονται στα πεζοδρόμια από χέρια μπάτσων που δε σταμάταγαν να τους δέρνουν έως ότου καταλήξουν στο νοσοκομείο. Την ίδια στιγμή ωστόσο, στην αντίπερα όχθη της ιστορίας, οδηγοί οχημάτων σε δρόμους όπου η κυκλοφορία έκλεισε, στέκονταν αλληλέγγυοι με τους διαδηλωτές, υψώνοντας τις γροθιές τους χωρίς καμία επιζήτηση της λήξης των δράσεων.

Ας περάσουμε, λοιπόν, σε μια συνοπτική καταγραφή της απεργιακής ημέρας στην Μπολόνια. Τα πρώτα καλέσματα ξεκίνησαν από τις 8 το πρωί με στόχο οι φοιτητές να παρέμβουν σε κάθε

μάθημα όπου οι καθηγητές δεν απεργούσαν μπλοκάροντας την διαδικασία, και φυσικά δίνοντας έτσι την ευκαιρία και σε κάθε άλλο φοιτητή που θα ήθελε, να έχει την ευκαιρία να συμμετάσχει στις διαδηλώσεις. Από τις 9.30πμ ξεκίνησαν συλλογικά ατομικότητες και κολλεκτίβες από όλα τα προάστια της πόλης με στόχο να μαζευτούν στις 10.30πμ στην κεντρική πλατεία της πόλης, Piazza Maggiore, από όπου και θα ξεκινούσε επίσημα η μέρα. Μετά τις πρώτες καταγραφές γίνεται λόγος για πάνω από 50.000 άτομα, με δημοσιεύματα να αναφέρουν ακόμη και πάνω 100.000 (σε μια πόλη των 391.000 – 1 στους 4 περίπου ήταν στον δρόμο). Εφόσον η κεντρική πλατεία αλλά και οι τριγύρω δρόμοι βούλιαξαν από τον κόσμο στις 11.30 σχεδόν, ξεκίνησε μια μαζικότατη πορεία, η οποία πέρασε από όλους τους μεγάλους κεντρικούς δρόμους. Όταν η πορεία έφτασε στο ύψος του σιδηροδρομικού σταθμού, συναντήσαμε κάτι πρωτοφανές. Αστυνομικές δυνάμεις είχαν κατακλύσει το σταθμό και τους γύρω δρόμους, φοβούμενοι πως μετά την εισβολή των διαδηλωτών στο σταθμό το 2024 στις αντίστοιχες κινητοποιήσεις για την Παλαιστίνη, θα συνέβαινε το ίδιο. Φέτος, όμως, η πορεία ακολούθησε μια διαφορετική διαδρομή, βγήκε εκτός του κέντρου, έφτασε στο κεντρικότερο σημείο ένωσης του κέντρου με την εθνική οδό και εκεί σχηματίστηκε κάτι όμορφο. Διαδηλωτές μαζί με εργαζομένους συνεργάστηκαν και έκλεισαν τόσο τη βάση του αυτοκινητοδρόμου αλλά και όλη την επάνω γέφυρα, διακόπτοντας την κυκλοφορία προς κάθε δυνατή κατεύθυνση και κρατώντας κλειστούς πάνω από 4 δρόμους. Η κατάσταση παρέμεινε έτσι για αρκετή ώρα έως ότου οι διαδηλωτές ξεκίνησαν ειρηνικά να αποχωρούν με στόχο να συνεχίσουν την πορεία, η οποία θα κατέληγε ξανά στο κέντρο της πόλης έπειτα από ήδη 5 ώρες στο δρόμο.

Και τότε, ενώ πάνω στη γέφυρα είχε αποχωρήσει μεγάλο κομμάτι του κόσμου, αστυνομικές δυνάμεις περικύκλωσαν τους «τυχερούς» που είχαν μείνει πιο πίσω και επιτέθηκαν αναίτια στους ήδη υποχωρούντες διαδηλωτές. Οι συγκρούσεις κράτησαν αρκετή ώρα και οδήγησαν πολλούς ανθρώπους να τρέχουν πανικόβλητοι κατεβαίνοντας εκτός δρόμου – μέσα από ένα λόφο, ανήμποροι να

αναπνεύσουν. Τελικός απολογισμός 7 συλληφθέντα (γίνεται λόγος και για 8^{ο}).

Εξαιτίας λοιπόν, της κατάστασης και ενώ η ώρα ήταν ήδη 5μμ, η πορεία έχοντας ακόμη τεράστια δυναμική κόσμου, κατευθύνθηκε προς την piazza Lucio Dalla, όπου και αποφασίστηκε να κινηθεί συλλογικά προς το αστυνομικό τμήμα σαν ένδειξη αλληλεγγύης. Μετά από αρκετές ώρες αναμονής και γύρω στις 9μμ, γνωστοποιήθηκε πως θα αφεθούν ελεύθερα 4 άτομα, ενώ δεν υπήρξε απόφαση για τα υπόλοιπα. Μεταξύ 6μμ και 9μμ η πλατεία που βρίσκεται μπροστά στο ΑΤ είχε γεμίσει με κόσμο, που ζητούσε την άμεση απελευθέρωση των συλληφθέντων και δεν υποχώρησε ούτε όταν η αστυνομία προσπαθούσε να τους απομακρύνει προετοιμάζοντας αύρες, δακρυγόνα και γκλοπ. Αποφασίστηκαν περαιτέρω ανοιχτά καλέσματα για δράσεις αλληλεγγύης προς τα συλληφθέντα αλλά και συνέχιση των δράσεων υπέρ της στήριξης του αγώνα του παλαιστινιακού λαού.

Τίποτα δε θα σταματήσει, ενώ η Παλαιστίνη φλέγεται. Σκατά στις πολιτικές που δολοφονούν αθώους, όπως και σε όσες τις στηρίζουν. Ο ιταλικός λαός δεν καθρεφτίζεται ευτυχώς στο πρόσωπο της Μελόνι, κι αυτό χθες αποδείχθηκε ξανά.

Φωτογραφίες

Γένοβα

Βενετία

Μπολόνια

Μπολόνια

Βίντεο

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/f0f35a6eca20951b6903b925b3a525a57f7d992aebc673e4e5bc6eafda5c8fa8.mp4

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/af0e94d545ca31a0fb410b07eb234ba54440

31db7da13fa8210fc55d66859e6d.mp4

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/42053a90904cb60c792c50c8d5a0f8a7594e54dd1a08e9e6c445b4d246818c67.mp4

https://www.babylonia.gr/wp-content/uploads/2025/09/9131fadffe7c86ec4e621e1d08a0b40a9cb8e18c0e3a05ae22fa3d296a728918.mp4